

[Poul Møller.]

gen vil tage alvorligt på. I hvert fald er det klart, at i det omfang vi kan nedsætte statens udgifter, kan vi også nedsætte den almindelige skatteprocent, og vi indbyder til en forhandling herom.

Ud over den forskel, der er mellem vore forslag og det, regeringen møder med på dette område, altså forskellen mellem de 18 pct. og de 24 pct., svarende til omkring 300 mill. kr., så er der jo en forskel vedrørende ejendomsbeskatningen, idet der i 800 mill. kr.s planen indgik 100 mill. kr. til afskaffelse af statsejendomsskatterne. Vi har i dag fremsat det samme forslag her i det høje ting. Jeg tror, at det vil være rigtigt, om man under den kommende udvalgsdrøftelse så på dette forslag.

Så vidt jeg kan se, har regeringen ikke i det korrekturtryk, jeg har fået vedrørende budgettet for statsfinanserne i det kommende år, og heller ikke i de ændringsforslag, der er stillet til finanslovens tredje behandling, regnet med en forhøjelse af statsejendomsskatterne. Dette indtægtsbeløb er der ikke stillet noget ændringsforslag til, hvad jeg ikke helt forstår, medmindre regeringen påtænker en nedsættelse af udskrivningspromillerne for statsgrundskyldens vedkommende. Det er jo således, at vi må regne med, at statsejendomsskatterne, hvis grundskyldpromillen skal være den samme, nemlig 6, efter de nye vurderinger vil indbringe et betydeligt større beløb end det, de indbragte i det år, vi nu befinder os i. Derfor må der her være en reserve i skønnet, og hvis det er regeringens tanke at nedsætte promillerne, så er vi naturligvis rede til en forhandling herom, fordi vi principielt mener, at det vil være rigtigt helt at fjerne statsejendomsbeskatningen, ikke mindst fordi vi her er på et område, hvor en skattelettelse, efter mit skøn i hvert fald, ikke vil bringe os i fare for en uforholdsmæssig eller uforvarlig forbrugsstigning. En nedsættelse eller fjernelse af statsejendomsskatten vil medføre en lavere husleje for befolkningen og derigennem ikke mindst for nybyggeriet en lavere omkostning, og den vil for landbrugserhvervet, for gartnerier og frugtplantager, for alle dem, der skal bruge jorden som produktionsmiddel, naturligvis medføre lavere produktionsomkostninger, hvilket jo helt klart

må være i dansk samfundsøkonomis interesse.

Jeg tror derfor, det vil være klogt af regeringspartierne at deltage i en drøftelse heraf og stille sig velvilligt over for vore synspunkter. Såfremt det manglende ændringsforslag til finansloven skal udlægges på den måde, at regeringen selv faktisk påtænker en nedsættelse af udskrivningspromillerne her, vil vi hilse det velkommen som et skridt i den rigtige retning, og så håber vi, at vi kan komme videre frem under udvalgsdrøftelserne.

De differencer, der i øvrigt er tilbage mellem venstres og det konservative folkepartis forslag og regeringens forslag, vedrører dels enkeltheder i udskrivningsskalaen, dels formueskattegrænsen og endelig det beløb, der skulle til for at lette amtsskatterne.

Hvad angår den skala, som den høje regering foreslår for dem, der kommer op over proportionalgrænsen, er det jo således, at man her bevæger sig ind, meget hastigt synes jeg, i en hård marginal beskatning. Ikke mindst gælder dette for indkomsterne mellem 18 000 kr. og 25 000 kr., idet den ændrede nedslagsregel, som den højtærede finansminister har foreslået, 20 pct.-reglen, får virkning for indtægter op til 25 000 kr., medens den gamle nedslagsregel på 30 pct. kun skal gælde for indkomster over 25 000 kr. Men da proportionalsskattegrænsen er 18 000 kr., kommer herved de borgere, hvis indkomster ligger mellem 18 000 og 25 000 kr., i klemme mellem de to regler, og derved stiger deres marginalbeskatning, skatten af den sidst tjente krone, meget betydeligt. Af en indkomst på mellem 20 000 og 25 000 kr. skal der i dag ved en indkomststigning på et givet beløb, f. eks. 1 000 kr., svares 42,7 pct. til staten, mens der efter det foreliggende forslag skal svares 51,2 pct. til staten med anvendelse af nedslagsreglen. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at man ser på dette problem.

Hvis man skal have todelingen i nedslagsreglen, bør grænsen ligge således, at man har 20 pct. for dem, der er under proportionalsskat, altså har under 18 000 kr., og 30 pct. for dem, der ligger højere.

En af de store ændringer, der finder sted, dels gennem den ligningslov, der blev vedtaget i efteråret, dels gennem det forelig-